

Amos Helsingborg Juni 2024

Ledare

I januari var Erica och jag i Kalifornien. Det var den bästa resa vi gjort sedan tågluffen 1983. Egentligen bättre, för kaliforniska resan hade mer djup samt befriande tillbakablickar på ett gemensamt levt liv. Naturupplevelserna längs den långa vilda kusten som kastade hav högt upp i luften, var enastående. Djurlivet, träden och det behagliga vårvädret där i januari. Att vi planerat varenda timme minutiöst, och fick uppleva såväl San Fransisco som Los Angeles fulländade upplevelsen.

Ja, det var då en drömresa – och överallt på husväggar och affischplank såg vi den mytomspunna sångtiteln California dreamin'. En sång som växte fram 1963 i dialog mellan John Phillips och Michelle Phillips och fick sitt genombrott 1965. Melodin, förankrad i folkmusik och rock, och texten sprungen ur vilsheten i gråskyad storstad i New York gör att det känns helt naturligt att kalla den En sång för hemlängtan.

Redan första versen sätter stämningen på ett sätt som slår an bruna toner av vemod, längtan och minnen från det som varit eller kunde ha blivit. Detta inbäddat i ord och harmonier om det vintriga, kalla, främmande (New York) där John och Michelle inte kunde finna sig till rätta. Versen beskriver både en längtan tillbaka i tiden och en längtan till en möjlig plats att vara på just nu, att vara trygg på, och i värme. Den andra versens ord om mittgången i kyrkorummet och bedjandet blir den gyllene bron till drömmen som människan, om det så behövs, kan låtsas sig fram till.

/Kyrkoherde, Kristian Lillö